

QVÆSTIO MEDICA,

MATVTINIS AGITANDA DISPVATIONIBVS IN SCHOLIS
Medicorum die Iouis 16. Februarij, magistro Georgio Arbaut doctore medico, Moderatore.

An in omni febre phlebotomia.

Varijs adeo humanum corpus adeoque infestis calamitatibus mancipatur, vt nequaquam mirum sit, si hominem à natiuitate morbum, eiusque viuere nihil aliud esse quam mori dictum sit. Nam præterquam quod omni animantium generi corruptelæ interitque est connata necessitas, quam nulla arte euitare queat (ob insitum nempe calorem, alioquin vitæ datorem, se ipsum quotidie depascentem & excrementorum ex totius substantiæ flore prouentum): ab extrinsecus in super incidentibus necessarijs, quales sunt res non-naturales; vel non necessarijs quæ fortunâ aut casu accidunt, non minorem noxam patitur. Hinc morborum Iliades: qui tamen tribus summis generibus desiniuntur, in temperie, conformatione & solutione continui.

FEBRIS πύρ καὶ πυρετός nuncupata, quod ceteros affectus calidos acrimonia & vehementia caloris antecellat, omnium morborum frequentissimus & molestissimus: οὗτος μάστιξ enim occupat non vnâ tantum partem: omnis ætatis, temperamenti, temporis & regionis communis est affectio; magnosque semper & acutos morbos comitatur. Hæc, siue primaria sit siue symptomatrica, est caloris natui in igneum conuersio, non in qualibet parte, sed in corde tantum (cuius propria affectio est) inter partes principes ad vitam maxime necessario. Ab illo, per venas & arterias in totum corpus febrilis calor diffunditur: vnde actionum animalium vitalium & naturalium læsio. In febribus duo maxima & præcipua signa sunt, pulsus & vrina; sed certiora ex pulsu quam ex vrinis. Senibus periculosa febris, rarissima: adultis frequentiores minus noxiæ, Epilepsia, conuulsioni, & apoplexiæ remedio sunt.

Omnium morborum materia triplex; continentia contenta, & impetum facientia. Ex triplici illo subiecto, triplex omnium febrium confurgit differentia. Ephemera in spiritibus sedem habet; non omnium febrium præuia; omnino salutaris. Hæctica in solida substantia; incurabilis si in marasimum incidat, alioquin curabilis. Humoralis siue putrida in humoribus. Huius duæ sunt species; συνεχής καὶ ἀλλεῖται. Intermittens (vt plurimum secunda) triplex; quotidiana, tertiana, quartana. Continua duplex; vna συνεχής, nullis distincta reduplicationibus, licet sit οὐκ ὁμοῦτος καὶ ὁμοῦτος ἐπὶ τὰς μακρὰς; altera συνεχής generis nomine, quotidianis tertianis vel quartanis reduplicationibus manifesta. Miscentur inter se aliquando hæc febres; vnde ex complicatione quotidiana continuæ & tertianæ intermittens, ἡμιτελής. Pestilentes autem febres omnes ad putridas vel hæcticas reducuntur, & à putredine omnes originem ducunt. Accessionis & intermissionis ratio nulla melior dari potest, quàm à certo & determinato in suggerenda materia officio hepatis, qui focus est tertianæ; lienis qui quartanæ, ventriculi qui quotidianæ.

Quæ calidæ intemperiei, eadem sunt febrium communes causæ: Motus putredo, vicinia caloris, suppressio calidi effluxus & permixtio calidæ substantiæ. Præter has sunt aliæ cuique febrium generi peculiare causæ. Ephemeræ à causis externis quæ spiritus inflammare aptæ sunt, & aliquando ab internis quibusdam (suppressione nempe excrementorum naturalium vel totius corporis præsertimq; habitus) fiunt: nec non etiam à bubonibus ex causa manifesta obortis. Hæctica, si fiat incipiendo easdem causas sibi vendicat; secus febribus ardentibus productis, & diuturnis succedit nec non magnis euacuationibus. Humoralis denique, in humorum putredine, omnium in magnis vasibus vnde συνεχής; quorundam, bilis nempe pituitæ vel melancholiæ, in minoribus tertianam, quotidianam, vel quartanam intermittentem; in maioribus continuam.

Morbi cuiusque curatio per indicationes sui remotionem per contraria indicantes procedere debet. Hæc sumuntur à morbo & morbi causa. Febris itaque cum sit calida affectio, frigidorum vsum postulat, vel ἀποψυγισμός vel ἀποψυγισμός. Conferet igitur ptisana hordeacea, syrupus acetosus, aquæ frigida; potus & balneum; sed omnium maximè phlebotomia, quæ aliquando ad λειψυμίασιν vsque celebrari debet. Porro non solius morbi, sed etiam causæ habenda ratio; à qua, si febris materiam habeat adiunctam & permanentem, præcipua de sumitur indicatio, altera tamen non neglecta: vtraque enim per se indigens; altera alterius auxilio eget.

Ergo in omni febre phlebotomia.

Afferit IACOBVS PERRELLVS Tornodorensis, anno Domini 1612.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI,

M. Nicolaus Henault
M. Philibertus Guibert.
M. Joannes Pietre.

M. Joannes Cousin.
M. Hyeronimus Goulle. P. R.
M. Michael Tottain.

M. Simon le Tellier, M. R.
M. Richardus Marceſſ.
M. Simon Baſſin.

